

[Tinning]

»Det konkluderes, at det her testede elektroniske termometer kan anvendes i klinisk arbejde med rimelig god sikkerhed.«

Der er også en række andre artikler fra Ugeskrift for Læger, hvor man har undersøgt, om vi kan bruge de elektroniske termometre, og det kan man tilsyneladende sags- tens. Jeg vil da i hvert fald godt love, hvis nogen mener, der er problemer, at finde ud af, hvad de problemer består i, for jeg tror, at der er tale om misforståelser på forskellige leder.

Jeg skal sige specielt tak til hr. Fischer, der nok ville afvente anbefalingen fra Miljøstyrelsen, men selvfølgelig viste en positiv grundholdning til forslaget. Han mente oven i købet, at de Konservative var mindst lige så optaget af disse forureningsproblemer som VS, og hvis det er rigtigt, er det i hvert fald en meget glædelig kendsgerning, for så er der endnu flere kræfter i de fodspor, hr. Skrumsager Skau snakker om. Vi må håbe, de er store nok.

Fru Anne Grete Holmsgård spurgte, om der er en speciel grund til, at vi ikke har inddraget kviksløvelektroderne i elektrolyseanlæg i vores forslag, fordi man dér bruger 17 pct. af det samlede kviksløvsforbrug i et eller andet år. Jeg kan sige til fru Anne Grete Holmsgård, at der ikke er nogen speciel grund. Det betyder selvfølgelig omvendt, at når der ikke er nogen speciel grund til, at vi ikke har taget det med, så ser vi heller ingen speciel grund til at holde det ude, så vi vil meget gerne snakke om at tage det med, selvfølgelig især hvis der kan skabes en slags flertal for det.

Konkluderende vil jeg endnu en gang sige tak, og sådan som jeg hørte det, er der en positiv vilje stort set hele vejen rundt gående ud på, at vi forsøger at undersøge lidt nærmere, hvor der er tvivlsspørgsmål. Vi er parat til at træffe nogle beslutninger, og ingen har selvfølgelig noget imod at vente på Miljøstyrelsens samlede oversigt og anbefalinger, for det kan være, der kommer flere gode ideer derfra, og så når vi inden sommerferien i hvert fald at få taget nogle skridt, og det er en helt god ting, og det er jeg glad for at vi kan blive enige om. Så endnu en gang tak for det.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er såmænd blot for at sige, at jeg altså ikke synes, at tilskudsregler til plomber hører hjemme i miljø- og planlægningsudvalget – i al beskedenhed.

Det andet, jeg vil sige om det, som måske, måske ikke hører hjemme i miljø- og planlægningsudvalget, er forskning inden for dette område. Jeg kan ikke forestille mig, at der ikke foregår dramatisk megen forskning om at erstatte amalgamplomber med andet. Hvis ikke der gør det, må man virkelig sige, at noget af det, der foretages på Tandlægehøjskolen og andre steder, er forfæjlet. Men det, man kunne forestille sig, var, at vi prøvede på at undersøge, hvad det egentlig er, og så prøvede at spørge, hvad der egentlig foregår.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Anne Grete Holmsgård rejste spørgsmålet om tandklinikkerne. De er inde under den almindelige kemikalieaffaldsbestemmelse.

Fru Lone Dybkjær henstillede, at vi fik alle relevante kilder med i denne oversigt. Det skal vi sørge for.

Til hr. Tinnings ønske om, at vi får materialet frem så hurtigt som muligt, så det kan indgå i behandlingen, vil jeg sige, at jeg skal fremskynde det så godt, vi kan.

Tinning (VS):

Jeg vil bare takke fru Lone Dybkjær for det, der i hvert fald for mig var en opklarende bemærkning. Jeg har muligvis ikke foldet hverken ører eller antenner godt nok ud i første omgang. Jeg forstår, at fru Lone Dybkjær mener, at vi i virkeligheden har lavet et forslag, som omfatter flere udvalg, og det er dumt, at vi i miljøudvalget begynder at arbejde med noget, som egentlig hører hjemme måske i kommunaludvalget, og det er dumt, at vi arbejder med noget andet, som måske hører hjemme i uddannelses- eller forskningsudvalget. Det er klart, at vi er helt indstillet på at få det egentlige sagsarbejde i de udvalg, hvor det hører hjemme. Kan det nås i så god tid, at det når tilbage igen – det må vi da selvfølgelig håbe – så binder vi sløjfen om pakken i miljøudvalget. Det synes jeg er udmærket at gøre på den måde. Jeg forstod fru Lone Dybkjær anderledes i første omgang, men det var som sagt min fejl.